

TELEGRAFUL ROMANU

N° 96. ANUL XIV.

Telegraful ese de două ori pe săptămână: joi și Duminică. — Prenumeratia se face în Sabiu la expediția foiește pe afara la c. r. poste, cu bani gață prin scrisori francate, adresate către expediția. Pretul prenumerării pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a. și pe o jumătate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte parti ale Transilvaniei și pen-

tru provinciile din Monarchia pe unu anu 8 fl. era pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. și terii străine pe anu 12 pe $\frac{1}{2}$ anu. 6 fl. v. a.

Inseratele se plătesc pentru
între 6 și 7. cr. și urmări cu litere
mici, pentru a două 6 și 5 $\frac{1}{2}$ cr. și
pentru a treia repetare cu 3 $\frac{1}{2}$ cr. v. a.

Sabiu, în 4|16 Decembrie 1866.

23

Odată pentru totdeun'a.

Sabiu 2 Decembrie.

Așa și intitulează dlu Baritu unu articulu cu care se prezinta înaintea publicului spre a se justifica de cele aduse în "Telegraful Român" atingătoare și de densulu în nrui din urma. Că sa i păta vedé și publiculu nostru "originalitatea" ideilor sele sa facem sa premere mai întâi cele ce au scrisu densulu în acelu memorabilu articulu, căci a scrisu unu publicistu, carele nu scrie de eri de a laltaieri în diuarie, dara de ani 31. Eata dara ce scrie:

"Argatii clicei "Telegrafului Rom." Turtescu, Oltenu, Dreptureanu, "Nisce" din Brasiovu etc. etc. credinciosi datinei loru de a întorce mantaua dupa ventu, implinescu strinsu poruncă de săptata dela Pest'a cu mare sete de patru luni incóce, insa poltronii fricosi precum suntu ei din natur'a loru, nu cutéza a esă pe satia, ci scriu numai la pasquile, comitu asasinatu moralicescu, totulu sub firm'a unui nenorocitu de redactoru, carele nu scie ce se intempla cu elu. Acelor pasquili le este frica, cumca déca cum-va uniunea se va face preste voia românilor, voru remané și ei compromisi in ochii ministeriului ungurescu și voru scapată din posturi, ranguri, cavalerii, subventiuni, donatiuni; de aceea ei credu, ca omorindu pre Baritiu și sterghandu din vieti a lui 31 ani, cum și pre Dr. I. Ratiu și pre toti amicii acestor de opinii, voru face o jertfa placuta fiitoriolui ministeriu. Poltronii sa nu se tema de asiă ce-va, ci sa fia prea siguri, că și de omuleti că ei va fi trebuinta ici colea și in viitoru.

"Ci bine facu ei, ca-si pregatescu câile de tempuriu, cauta gratia și se prengrijescu ca să nu remana periori de rome; acestu scopu insa laru puté ajunge fără a se injosi din nou la spurcatele role de pasquili, denuncianti, asasini de caractere că pre tempulu dietei din 1863/4; insa n'ai ce sa le faci, ca pre lângă ce suntu crescuti de asiă, mai suntu și fricosi, apoi le lipsesce și spiritulu, suntu și multu mai lenesi, decât că sa-si fia luat vre-o data ostenel'a de a studia bine o singura cestiune de interes publicu. De aici vine, ca și organulu loru de publicitate mai de cinci ani incóce este lipsit de ori ce originalitate, de ori ce idea, positiva. Ce ti-aru mai pasă de nume, candu astadi tôte foile politice afara de ale Franciei scriu mai totu fără nici o subscriptiune; idei sa fia incalditore, nutritore, desceptator; acei oameni insa n'au nici nume, nici idei care aru avé sergeantii muzcalesci, cari sciu numai "na l e v a ! na p r a v a !"

"Unii impută "oamenilor Gazetei", ca pentru ce nu respondu la pasquilele căte esu in "Tel."? Ratacita parere! Ve place scandalul? Care barbatu de caracteru se va luă la certa cu asemenei slugari? Care omu de omenia i-si va face tréba cu denuncianții? Cine va vorbi unu cuventu seriosu cu fetie mascate? Au nu vedeti voi, ca ei nu potu suferi lumin'a dilei? Cine suntu ei?

Si pentru ce sa pismuiésca cine-va bucuria unoru omeni, cari in tota vieti a loru nu cutéza a vorbi decât numai la comanda? Fia-ve mila de acei sclavi naseuti și lasati că sa-si faca și ei odata placerea, pentruca aceea și asiă nu multu va fi; iara "oamenii Gazetei" sa tréca mai bine la ordinea dilei și sa-si vadă de multimea cestunilor inca nediscutate, prin urmare fórte reu intielese. Fia siguri "oamenii Gazetei", ca tempulu loru iera va reveni, pentruca dela Deák pâna la Kossuth și pâna la poruncă acestuia din 26 Apr. 1849 Nr. 6219 data cătra Dragosiu mai suntu astadi multe; iara de nu voru mai fi multe, unu mijlocu totu le-a mai remasu: ecșilarea de buna voia fără titule, ranguri și donatiuni. — — Atunci insa și argatii clicei "Telegrafului" voru avé parte de sörtea ce si-o cautara sub miserabilulu pretestu de "minoritate ce aru impune moralicesce." G. Baritiu.

Bogatu lessiconu de cuvinte și seracu de idei a avutu acestu articulu și e paguba de tempu, candu cine-va in trei-dieci și unulu de ani de activitate de publicistu, n'au putut'o aduce mai departe, decât ca in fati a unoru lucruri asiă de mare insemetate cum s'a petrecut la noi in dilele din urma, sa nu păta sta cu altu ce-va înainte decât cu: argati, elica, mantua dupa ventu, porunca, poltroni, fricosi, pascuile, assasinatu (? ! ?) moralicescu, nenorocitu redactoru, pasquili s. a. s. a. totu de acestu fel. Unui omu tineru, necajită și cam neversat in manier'a de a se

presentă unui publicu cetitoriu, tréca duca-se, iamu mai si trecutu și cu vederea o asemenea procedura; dara candu vine unu barbatu cu unu trecutu de 31 ani pe terenulu publicitatiei, cu asemenea lucruri, ne sta mintea in locu și ne vine a crede ca făia, care a primitu asemenea articulu, a vrutu sa-si reșebe asupr'a dui Baritiu și sa-i substitue asiă ce-va fără de scirea densului. Norocirea său mai bine nenorocirea noastră e, ca dlu Baritiu au mai subscrisu asemenea lucruri, cari ne suntu o trista dovada, ca eu atestu articulu nu s'a făcutu nici unu "asasinu moralicescu", din partea nimenvi asupr'a densusului, ci insusi este, că reale aradicat u māna violentă asupra-si, atunci candu ave să se justifice.

Cine suntu pasculantii? unde suntu pascuilele? Cine a comisudonchisiotiadele, cari eră sa ne pascuileze și compromita natiunea acum in momentele cele mai critice? cine a făcutu că sa fia interilate ordinariatele române de cătra Inaltul presidiu guberniale de "perturbarea pâcei și a ordinei publice"? Va ave căneva cutesanti' a sa le incarce aceste "copilarii" in forma, dara de nisice urmări de mare grevită, in spatele nôstre și a celor dela Telegraful Român?

In fati a acestor intrebări puse de mai nainte in acesta făia, alergă renumitulu publicistu, stimatu odata de toti români austriaci, la denuntiările cele mai injositoare și nedemne de unu barbatu, a denuntiă adeca înaintea publicului, pre acei ce la diet'a din Clusiu 1865 cu resignatiunea, carea dlu Baritiu inca i-aru si facutu onore ori și candu, an volat in favorea natiunei, periclitandu-si posturile și prin urmare subsistintă loru: ca alergă dupa "posturi, ranguri, cavalerii, subventiuni (! ?) donatiuni!" Iara dupa acesta denuntiare tinde dlu Baritiu cu ambe mâinile dupa cunun'a de martiru, plangendu-se și de astadata, cum s'a mai plansu densulu și in fati a streinilor chiaru, ca români, și inca colegi dela dieta de ai densului, conspira asupr'a vietiei sele.

Dlu Baritiu se vede a ave mare necasu pe tota inteligintă româna. Pre preoti ii infunda cu biserică, pre amplioati ii denuntia de slugari și si justifica assertulu cu incompatibilitatea in unu articulu deosebitu, cu care demuestra aternarea amplioialilor. Cine ne mai remane? Noi scim bine insa ca densulu la 1863/4 nu avea asiă mare scrupulu de influintia regimului și numia m... și pre cei ce strigau contr'a influintei.

Am fi avutu multe dedisu in punctulu acesta, decât fiindu, ca avemu de a face cu omeni, cari tota armă le e in batjocurire, trecemu și nu mai amintim de programele, cele multe și originale ale Dlu Baritiu, loci i spunem ca nici cu incompatibilitatea sea, precum și cu alte, nu a făcutu servitiu natiunei și ca aceea că și alte "originalități" pote ca se potrivesc in tiér'a romanescă și in alte state, nu insa la noi in Transilvania, unde trăim in impregiurări cu totulu diserite de cele ale altor state. Densulu asiă dara déca vrea de o parte sa faca uitate fatale plenipotintie și de alta parte sane convinga cătu e de bogatu in idei originale, trebuiă, sa afle alte teme de desbatutu, dar nu cele din Gaz. din urma; ba amu fi și dorit, ca densulu carele de 31 de ani se incercăpre cämpulu publicisticu, sa ne fia aretat d. e. gresie-le ce le-au comisudonchisiotiadele români in a. 1865, insa sa ne fia aretat apoi ce aveam să punem in loculu aceloru făcute din partea românilor in acelasi tempu, spre salvarea natiunei. Ba și acum amu fi dorit, sa ne arate retacirea noastră in cuprinderea situatiunei și déca densulu vorbea cu ratunamentu, cu argumente convingătoare, ne luâmu cu totii pelari' înaintea densului și lu rugâmu sa poftescă înainte, că și urmâmu noi de buna voia — nu sa asteptâmu sa ne "poruncescă."

Tôte aceste nu s'a intemplat, ci Dlu Baritiu mai face unu capu de opera, și prin o lovitura laterală vrea sa spară pre scriitoriul acestor sîre cu o amenintare batjocorită, său déca va cine-va, cu o batjocură amenintătoare.

Scriitoriul acestor sîre, care a stimatu pre Dlu Baritiu pâna atunci pâna candu s'a convinsu ca Dlu Baritiu se stimăza pre sine; scriitoriul acestor sîre, care s'aru fi sfîtu de cărunetie dlu Baritiu, déca densulu nu aru fi vrutu sa hazardeze cu cauza unui popor intregu in modulu celu mai — tandaloșu; scriitoriul acestor sîre care portă pena de publicistu abia

Verso

de 14 luni de dile, și alu căru propus firmu e a să totudéun'a lângă caus'a națiunala și a nu o mestecă iu alte afaceri de ori ce caracteru, ci a o urmâri in tōte imprejurările și dupa puterile sele a contribu la aperarea ei: — nu au asteptat o asemene batjocura dela unu barbatu, care a incâruntit pre terenulu publicitătiei; elu asteptă cu dreptu cuventu, unu ce de imitatu, unu ce, care și ne vrendu sa-i stórcă unu sinceru; „multiamînu de invietura Dle Baritiu”!

Tōte aceste durere nu se afla pe hârthia, care pôrta numele lui Baritiu și de aceea, pentruca noi cesti tineri cari trebuie sa „cetim, sa studiâm și apoi sa scriem”, rugâmu pre dlu Baritiu, că sa nu ne mai stârnescă din lucrările nôstre cu catastiste de ale sele, ci sa ne dea buna pace, déca nu pôte face altu ce-va mai bunu.

In fine scriitoriu acestoru sîre „odata pentru totdeun'a”, se apera incontr'a atacului ce i s'a făcut de odiniora pretinsulu nesstoru națiunalu și că unulu carele tōta speranța sea și-o pune in Ddieu și in conștiința sea, desprețiuesce ori ce amenintăre, din partea ori si cui, iara cătu pentru spaim'a ce ni se face eu perspectivele kossuthiane nu o credemu, pentru ca avemu cu multa mai multa incredere in viitorulu și patriotismulu poporului nostru.

Red.

Resunetu dela Brasiovu.

27 Novembre 1866.

Ori cine a cetitu numai cu ce-va luare aminte „Gazet'a Tranniei”, a trebuitu sa vadă ca aceea de unu tempu incóce sa naravitu a lovî, mai multu său mai putinu, directu său indirectu, persón'a Metropolitului greco-oriental din Sabiu, — cându veni acestu Metropolitu că Supremulu Inspectoru scolaru, sa presieda la esamenela gimnasiali din Brasiovu, in var'a precuta, Gazetei nu-i cadiu bine, căci i se paru ca prin aceea s'a scurtatu dreptulu gubernului; — cându vorbescu ómeni de capi bisericesci, că și de capii națiunei, striga in gur'a mare „Gazeta” ca ómenii sa-si aléga alti capi națiunali, cari sa nu insufle frica de patrafire ori de anatema (vedi nr. Gazetei 91 și 92 a. c.) s. a. din care tōte ori cine pôte vedé mai incolo, ca Gazet'a crede ca aru fi tempulu celu mai bine venit, a depopularisá pe acelu Metropolit, și asiá atacându-i aceea ce are mai scumpu acestu mare barbatu, adeca, onórea pentru care singuru traieste viéti'a cea atâtua de scumpa credinciosiloru sei, — sa-si săture Gazet'a poft'a s'a de resbunare. —

De-si nu este scopulu nostru a veni intru aperarea acelui barbatu mare, la care nici suntemu chiamati, nici imputeriti, dar vediendu ca Gazet'a prin corespondintele sele din Blasiu, Clusiu, și Sabiu voiesce a face pe publicu sa crêda ca tōta lumea aru consimti cu ea, și ca cum n'aru mai fi nime care sa se ingretiosiedie de invectivele ei, — asiá dar pentru informarea on. publicu cetitoriu de jurnale ne-amu vediutu indemnati, a luá și noi cuventulu cum aru disu mai susu, nu spre aperarea cui-va, ci numai spre lamurirea opiniunei publice, voindu prin acést'a a aretă Gazetei, ca națiunea română, nu constă, numai din cele 2—3 sute prenumeranti, său din cei 5—6 corespondenti ai sei, ei inca și din alti ómeni cari au și ei parerile loru, cu totulu diferite de ale Gazetei, dar sa-i spunemu Gazetei mai incolo, ca de-si este brasiovéna, dar nu scie și nu cunóisce de felu opiniunea publica din Brasiovu, și cu atât'a mai putinu din Districtu, sa o facem sa intieléga mai departe, ca lumea pe aici atât'a o urasce, incătu dupa-ce a scos'o afara din case, apoi și pe unde o intelnesce — o ocoleșce — și prin tōte acestea sa o facem sa se cunóasca odata și ea pe sine, căci atunci aru incetă cu atâtea nimicuri, asupr'a unor'a și altor'a, eara mai alesu asupr'a celui mai demn'u, mai mare și mai meritatu barbatu român.

De-s'ară cunóisce Gazet'a pe sine aru trebuí sa cunóasca și aceea, ca cine ataca pe Metropolitulu gr. or. ataca totu deodata și pre credinciosii sei, insa informedie se bine Gazet'a ca legatur'a dintre Metropolitulu gr. or. din Sabiu și credinciosii sei, este totu asiá de intima că și aceea dintre parinte și fii, va se dica, mai strinsa de cum aru puté-o rumpe Gazet'a cu tōte corespondintiele sele, incredintiedie-se acea Gazeta, ca numai in zadaru striga pe tōte potecete ca ómenii sa-si aléga alti conducatori, lumeni, cari sa nu compromita caus'a, — căci déca Gazet'a se preface a nu scî, sciu altii cătu de bine, ca déca comitetulu său Conferint'a din Blasiu nu-si insusi'a siesi dreptulu de a emite plenipotentie la români, și a cere ajutore, fără consfaturirea și altei inteligeție române, va se dica, déca acea conferintia din Blasiu se tiné de clasulu inteligeției din Belgradu din Augustu a. c. său bareanu de conclusele congreselor națiunali din 1861 și 1863, atunci nunumai dihoniele ivite nu se nascéu, dar inca și memorandulu proiectatu și primitu de conferint'a națiunala din Belgradu, se ducea la loculu destinat u și puté sa aiba și efectulu dorit, — dar déca acel comitetu și-a datu siesi atare dreptu — și déca lumea vediendu abaterea lui dela conclusele conferintiei din Belgradu, vediendu abaterea lui dela conclusele congreselor națiunale din 1861 și 1863 și prin aceea vediendu abaterea lui dela calea fratietătiei și a bunei intiegeri și cu alta inteligeția — n'a voită sa-i dea a scultare și incredere, — și prin acea apoi totu acelu comitetu a

facutu fiasco — ore Metropolitulu gr. or. din Sabiu este de vina? Ore aceste Metropolit sa se caiésca cum dicea unu Dnu din frunta acelu Comitetu cu „mea culpa”, său dora insusi comitetulu pomenit, carele prin procedur'a sea acesta unilaterală, singură a datu prim'a causa și ansa frecările dintră Sabiu și Blasiu? Re-spunsulu este usioru pentru totu omulu cu minte sanetosa, — noi cei ce n'amu luat parte la acele frecări, credemu ca sa sia fostu acelu comitetu chiaru contrariu causei nôstre națiunali — cea ce nu voim sa dicem — și inca nu puté sa strice mai tare intiegerea, armonia, și fratietatea cea atâtua de dorita dintre români, decum a stricăto.

Români greco-orientali cunoscu, și respectă fratietatea, dar poftescu, ca și din partea altor'a sa se respecte — de aceea a poftitui ei din totu sufletulu loru, că pentru tinerea acestei fratietăți in tōte adunările, conferintiile și congresele nôstre națiunali, — fiindca din nenorocire, suntemu despartiti in două confessiuni — sa presiedă ambii capi ai nostri bisericesci, totu asiá amu poftitui noi din totu sufletulu, că și la alegerea deputatiunilor obveninde, să la altele de acestea, sa se padiésca din partea tuturor aceiasi bunacuyiintia, dar pecandu amu și asteptatu acést'a și dela comitetulu din Blasiu, cu parere de reu vediurâmu tocmai contrariulu, vediurâmu mai intâi, ca conclusele acelu comitetu, nu se tramsa să inteligeție nôstre spre pertractare, cum a făcutu inteligeția nôstra din Sabiu in primavera anului 1861, cându iaresi într'o asemenea causa momentosa, a adusu din parte-si conclusu, carele apoi se a tramsu inteligeției din Blasiu, și carele numai dupa aprobație să din partea acestei să pusă in lucrat, — ba vediurâmu mai departe ca pâna și persoanele desemnate din partea aceluiasi comitetu din Blasiu de deputati, suntu ambe unite, macarca și gr. orientalii au barbati harnici, déca s'ară cere togm'a și Doctori in drepturi, apoi comersanti și economi, cari cunoscu dora mai bine că altii Vien'a, dar nu ni e scopulu nostru acesta a enumeră scaderile pomenitului comitetu, ci acel'a este a convinge pe Gazeta, ca nu Sabiulu este causa nentiegerilor intemplete, căci nu Sabiulu au umblat pe alături cu conclusele conferintiei celei fratiesci din Belgradu, și asiá dupa-ce se va convinge Gazet'a, sa vada sa mai dascalesca pe ai sei, cari o asculta, și i se inchina, eara pe noi sa ne lase in pace, ca nu voim a legă pretenie să nici a ne mai prinde vorba cu ea, și mai alesu i recomandăm ca de acelu barbatu, carele mai alesu la români ortodoxi prin staruintele sele cele multe și mari să făcutu nemuritoriu, sa nu se mai atingă, căci sa scie Gazet'a sitotii ai ei, ca nu-lu voru puté dospopularisá nici odiniora, ei in locu de acestea vadă Gazet'a se mai facă și națiunei vre-unu servituu bunu, ferindu-se de a causă frecări și desbinări in sinulu națiunei.

Siepte insi.

Protocolulu XXVII.

luat in 22 Oct. (3 Nov.) anulu 1866, despre siedint'a ordinara tinuta din partea Directiunei Asociatiunei națiunale de Aradu, pentru cultur'a poporului român, sub presiedint'a dlui directoru secundariu Sigismundu Popoviciu, fiindu de fatia dd. asessori directiunali: Mironu Romanu, Ioane Bercianu, Emanuil Misiciu, Lazaru Ionescu, Florianu Varg'a și notariulu substituitu Ioane Goldisiu.

229. S'a preceputu și autenticatu protocolulu siedintiei extraordinarie tinute in 15/27 Sept. 1866.

230. D. Sigismundu Popoviciu directoru secundariu propune pre dlu Georgiu Ioanoviciu proprietariu in comitatulu Carasiului, Lazaru Ionescu pre dlu Dimitrie Bonciu advocatu in Aradu, și Mironu Romanu pre Simeonu Bic'a Protopopulu Oradiei-mari de membri ai Asociatiunei.

Determinat. Se primescu toti trei de membri ai Asociatiunei.

231. Cu privire la numerulu precedinte s'a cetitu dechiaratiunea dlui Georgiu Ioanoviciu, in care odata pentru totudéun'a deobligandu-se Asociatiunei cu unu capitalu de 150 fl. v. a totu-deodata pre anulu 1866 depune interesele dupa acestu capitalu umblatore in suma de 7 fl. 50 cr. v. a.

Determinat. Dechiaratiunea se predă notariatului, iara interesele de 7 fl. 50 xr. perceptorului interimalu D. Florianu varg'a.

232. D. Mironu Romanu depune din partea nouului membru Simeonu Bic'a 5. fl. ca competintia anuale pe 1866.

Determinat. Se transpune la perceptoratu.

233. S'a cetitu epistol'a dlui notariu directionalu Dionisiu Pascutiu, in care din caus'a, ca depunendu censur'a advocatiale, cu scopu de a fungă că advocatu si-a mutat locuinta la Buteni, — abdice de acestu postu notarialu.

Determinat. Abdicarea se ia la cunoscintia, și D. Ioann Goldisiu, pre lângă enuntiarea recunoscintiei pentru activitatea ce a dovedit pâna acum că notariu interimalu se denumește de notariu alu directiunei, incredintiedie-se deodata, ca pre siedint'a urmatore sa reporteze despre starea lucrurilor notariale manipulate prin Dlu Dionisiu Pascutiu.

234. In intielesulu determinatiunei de sub nr. 228. aduse

in siedint'a din 15/27 Sept., comisiunea spre acestu scopu denumita a afilu localitate de cortelu interinalu pentru directiune in cas'a cetătiului Ilie Bot'a din grădin'a techeliana, carea pâna acum a fostu ocupata de institutulu clerical, — pre lângă arenda anuale de 200 fl. v. a. și cu dreptu de abdicere pre 3 luni inainte.

D e t e r m i n a t u. Se ia la cunoștinția și notariulu se incredintieza ca se compuna contractulu și in siedint'a cea mai de aprope sa-lu produca spre abrobare. Deodata notariului i se asemna cortelu in localitatea mentionata.

235. Ioane Goldisiu nou denumitulu notariu alu directiunei, cu reducere la determinatiunea de mai susu in semnu de multiamire pentru incredintarea cu ducerea lucrurilor acestui postu onorificu, că terenu de activitate in cele ce privesc la inaintarea culturei poporului român, — abdice de salariulu notarialu și se indestuleșce cu cortelulu,

D e t e r m i n a t u. Abdicarea dela beneficiulu notarialu și respective ofertulu făcutu in favórea Asociatiunei, se ia la cunoștinția cu multiamita.

236. Se face cunoscutu cumca Ilustritatea Sea dlu comite supremu Georgiu Pop'a a donatu iarasi bibliotecai Asociatiunei 2 cărti : „Europ'a Sebei“ și „A Herczeg Eszterházi vagyon kezelése.“

D e t e r m i n a t u. Se ia la cunoștinția cu multiamita, și se predau bibliotecariului.

237. D. Octaviu Baritiu profesorulu gimnasialu in Naseudu donédia Asociatiunei unu exemplariu tipăritu din elaboratulu seu „gramatic'a limbei magiare.“

D e t e r m i n a t u. Cu multiamita luandu-se la cunoștinția se predă bibliotecariului.

238. D. Ioann Berceanu face cunoscuta mórtea lui Georgiu Iloviciu Dr. de drepturi și advocatu in Aradu, și propune a se luă la protocolu.

D e t e r m i n a t u. Protocolarminte se ia la trista cunoștinția.

239. S'a ceditu epistol'a colectantului din Brasovu Dnui Ludovicu Romanu, in care cere a fi asecuratu despre primirea acelor 28 fl. v. a. tramisi in 10 Faurariu a. c. și a se publica acei 12 membri din list'a tramisa.

D e t e r m i n a t u. Notariulu i se incredintieza că cercandu starea lucrului, despre cele aflate la tempulu seu sa referedie.

240. D. Lazaru Ionescu cu privire la determinatiunea publicata in 15/27 Sept. 1866 in privint'a amanârii terminalui adunării generale din caus'a epidemiei colericice, carea epidemia insa acum incetă : propune că terminulu adunării de mai multe ori a manatu sa se desfiga pre unu tempu cătu de scurtu.

D e t e r m i n a t u. Terminulu adunării generale pentru anul curint se desfige nerevocabilu pre 15/27 Sept. și dilele urmatore ale lunei lui decembre, fiindu acestu termiu a se publica cătu de curendu in jurnale, fără acceptarea autenticării acestui protocolu.

241. Totu D. Ionescu că advacatulu Asociatiunei substerne puncte de contractu, care aru fi sa se faca eu D. Sigismundu Borlea in privint'a vendiărei viei că a unei parti din avere ne-miscătore testata Asociatiunei prin fericitulu Iov'a Crasticiu, — cu 2500 fl. v. a. — spre aprobare.

D e t e r m i n a t u. Se primescu, și se incredintieza dlu advacat cu inchieră contractului pre lângă condițiunile propuse și anectate la protocolu.

242. Totu d. Ionescu in privint'a vendiărei casei totu de acestu lasamentu tînatore, face cunoscetu, cumca s'a imbiatu unu cumpătorulu anume Verner Leopold cu unu ofertu de 3500 fl. v. a. pre lângă depurare in restempu de doi ani, fiindu sum'a atinsa a se împără și depură in rate deschilinute, și volesce oferitorulu de locu a depune o rata de 1000 fl. v. a.

D e t e r m i n a t u. Ofertulu acesta fatia cu resultatulu cercărilor făcute in privint'a vendiărei acestui lasamentu pâna acum, afandu-se pentru Asociatiune favoritoriu, — se primesce și D. Lazaru Ionescu se impunericcesc cu compunerea contractului, a-vendu acel'a a-lu substerne siedintiei pentru aprobare.

Conferatu și autenticatul prin
„Conc.“

Juan G o l d i s i u not. direct.

A. D.

Brasovu 30 Novembre 1866.

Diu'a de adi a S. Apostolu Andreiu, aniversarea onomatica a Escentientiei Sele Archiepiscopului și Metropolitului nostru Andreiu Br. de Sia gun'a fiindu pentru români ortodoxi din Transilvania și Ungaria o serbare indoita, su și pentru brasoveni, precum in trecutulu unor döue-dieci de ani, astfelu mai multu in acestu anu o serbare a cărei semne ale simtiemintelor aretau o di de bucuria. Tote bisericile erau populate de români și române care audiau servitulu ddiesc și rugaciunea din genunchi rostita de preoti pentru indelung'a vietia și sanetate a Archipastoriului loru. Dar biserica S. Nicolae pelângă poporenii ei cuprindea și unu număr mai mare că altadata dintre

dd. negu. din cetate; cuprindea corpulu DD. Prof. și înveț. normei cu tinerimea scolastică, cari si intr'unira rugaciunile loru lângă ale DD. Protopopi și Preoti cari slujira sobornicesc.

Totu asemenea la doxologia și la rugaciunea din genunchi, care o intonă D. Prot. Iosifu Baracu cătra tatâlu cerescu pentru indelungarea anilor vicii Archipastoriului Andreiu, se intrunira cu totii. —

Dupa finirea sanctelor rugaciuni din corpulu negotiatorilor cu alu Eforiei condusi de on. D. Presied. alu Eforiei, Demianu Datco, corpulu Profesorilor condusu de Prea onor. Domnu Dir. Gavriil Munteanu și preotimea locala condusa de Pra on. D. Protop. I. Petricu adusera inaintea P. O. D. Prot. I alu Brasovului Iosifu Baracu gratulările și urârile ce simtira a face Inaltului Archiepiscopu Andreiu cu acea rugare, ca despre acăsta solemnitate și semne de pietate a fiilor susfetesci din Brasovu sa incredintieze pre Archiepiscopulu loru.

Lângă acestea trebuie sa impartăiesc și despre simtiemintele poporului celui-laltu. Amu vrutu sa me convingu și despre acăstă, și asi esindu din biserică amu intrebătu pre unii cari pricepeau ce-va, acestea : pentru ce se serbează acum Sf. Andreiu mai deosebitu că mai inainte, candu sciti, că nu mergeau scólele, nu mergeau negotiatori, ci eră numai o serbare bisarică? Dloru i-mi respunsera : Atunci nu serbam onomastică Metropolitului nostru Andreiu; atunci nu erau Institutele care le avemu adi; atunci nu erau fondurile din a căroru productu au studiatu multi Domui de astadi, și asi și căti-va domni Profesori demni de aici și studiează și astadi alti tineri de ai nostri; atunci nu erau drepturile de care se bucura români astadi, pentru care multele depu-tationi, cari au stâruitu pentru ele, de cătra Metropolitul nostru au fostu conduse; vîdă lui impunea, primirea și dobendirea rezultatelor sa atribuie și Escentientiei Sele; pentru congresele na-tiunali și la conducerea loru a participat; la castigarea licentiei pentru inițiatirea Asociatiunei literarie din Transilvania a staruitu, iara de Presedinte la acăstă alesu toti români din Ardealu de ambele confessiuni de döue ori. Ce arata acăstă? — Apoi atunci mai nainte nu eră vădia bisericiei și a preotimiei de adi; nu erau drepturile bisericiei năstre recunoscute de o potiva cu ale altoru confessiuni; nu eră Metropolia care intruneste toti fiii, nu erau multele scrieri cărti și opuri bisericesci a căroru autotu este Escentientia Sea Parintele Metropolit Andreiu, pe care nu le-amu avutu mai nainte. Tote aceste și alte arata obosintă lui deosebita pentru biserică și națiune și tote acestea pentru cine le-a făcutu, ca pentru români și asi și pentru noi. Deca nu ostenea Esc. Sea ci stetea lângă ale bisericiei că unu altu Episcopul său că unulu din România, totu eră in pretiul seu. Asi facandu mai multu mai deosebite ostenintie aceste suntu nisice merite care produc ade-veratulu impulsu pentru aretarea simtiemintelor năstre candu ni se da ocasiune. Astfelu cum amu manifestă aceea, ce ne simtimu indatorati? Avemu fii și facem ce putem pentru ei, deci, au nu li s'aru cuveni loru sa ne arete semne de stima pentru acestea? Banda, deci dada astfelu felicitărămu și ne rugărămu și noi bunului Ddieu că sa-i indelungăsca anii vietiei sele cu putere și sa-neteate pentru că sa poată lucra cu cei alti barbati ai bisericiei și națiunile năstre pâna vomu poate ajunge și noi la limanul dorit, pentru care mai avemu lipsa de barbati deosebiti, cu vadu, cu diploma-tia, curagiști și cu tactica. Eata pentru ce i urămu noi multi fericiti ani!

Brasovu 1/13 Nov. 1866. Eri pre la 4 ore dupa prânz din sosii aici Ilustritatea Sea Comitele națiunii sasesci pentru a asistă la alegerea posturilor vacante de senatori și centumviri. Venirea Ilustritateli Sele, a fostu companiata de căte-va trasuri ale capetenielor de aici, cari-lu intempiara, și preste 20 de calareti sasesti cu standarde cari mergeau inaintea și in giurulu trasurei sele. Dupa sosire tote bransiele i-au făcutu curtenirea de bine venire. Astfelu și din partea corpului negotiatorilor români intrunitu cu preotimia-lu bine ventă D. Prot. Ios. Baracu că conductoriu. Cu acăsta ocasiune i se admanuă o petiție a cetătiilor și a districtului provediuta cu trei sute subscrisi. Prin acăstă reclamau drepturile loru, cari nu s'au observat de atât' tempu și nici la an. 1861 pentru care s'au inaintat recursu la I. Curte reg., pentru 10 mii români orasieni dintre cari 200 au ajutat prin negotiu vădă și prosperarea orasului, 40 mii de români din cercu (fără Branu) fatia cu Sasii cari suntu totu atâta' si au mai totu centumviratulu din oménii sei, toti senatori și toti Amploiatii subalterni și pentru români s'a fostu induratu numai cu unu Senatoru și cu unu Secretariu. Acum sa se ia măsurile dreptatei, alegându po-porele și națiunile dupa numerulu loru pre Amploiatii sei și nu in-durarea unoru betrâni condusi de altii. Cam in sensulu acestă și mai multe cuprindea atât' recursulu catu și cererea de asta-dată inaintata. Acăstă mai avu lângă ea și list'a barbatilor demni pentru centumvirat și senatu.

Dupa admanuarea acestor și dupa espressiuni potrivite cu care s'a bineventatul Ilustritatea Sea, le-a respunsu românilor, cum

audiu, ca va stârui pentru a se putea împărăsi din barbatii națiunii române la locurile ce se complețează acum, națiunea română e recunoscută de egală indreptățita cu celelalte națiuni din Transilvania, pentru acăstă Universitatea săsească s'a declarat mai înainte și a recunoscutu ca punctele regulative nu-su corespundătoare, însă tempulu n'a concesu sa se înlocuiescă cu alte. Eu înse voiu recomandă dreptele cererile Centumviratului Vederemo, dar la Sibiu mi se pare, că a cam octroiau nu s'a fiutu de acele care a îngrăditu numai pre Sasi. — Făcă ce va deea voru iubire intre națiuni și nu ura.

Principalele române unite.

Prim'a siedintă publică de, Vineri a adunării legislative a fostu vîjelioasă, pentru că, cu începutul celor relațiunii date de către raportatorii sectiunilor despre validitatea alegerilor, ceda și numele lui Michail Cogalnicenii că deputat al Colegiului II din jud. Covurlui. O propunere cu cinci semnaturi pentru expulziunea lui Cogalnicenii s'a ivită la tribuna, și totă ilustrațiunile oratorice din acăstă adunare, și putemu dice din tiéra nostra, s'au întrecutu pre onoreea a susținut pre ministrul lui ^{2/4} Maiu, pre ministrul principiului improprietării satenilor și al votului universale. Intre cei mai însemnatii au fostu: d. Costaforu, d. Basilie Boerescu, d. Petru Gradistenu, d. D. Tacu, și în fine d. Nicolae Ionescu care a pusu atât de putina lealitate în aperarea ce a făcutu ministrului din cea mai gloriouă epoca a României, incătu a coboritu dreptulu la clementia și superbulu la umilitia. Tote aceste aperări se voru vedé mai la vale în procesele verbale.

Noi nu putem spune alta lectorilor nostri decâtul că toti acești mari oratori, totă acestea ilustrațiuni naționali suntu asediate în centru, căre a începutu, din prim'a siedintă, a luă unu aspectu gravu și seriosu, și a cărui deviza pare a fi: Carolu I și constituția actuale, astfelii precum se află ea astădi, fără cea mai mica modificare decâtă după lungi mature studie.

Onorabilii deputati semnatorii ai propunerii de expulziunea lui Cogalnicenii și-au retrasu propunerea, și cu acăstă oratoriile ce mai erau înscriși spre combaterea propunerii au renunțatua mai vorbi.

D. Cogalnicenii cerea cuventul pentru a döu'a ora că sa se aperă contră sustinerei ce-i facuse d. Ionescu, dară cameră totă în picioare, după acăstă invingere, a fostu cu neputinția a se mai reasediă spre a asculta pre marele oratore a verbi în causă sea; și a remasă sa ia cuventul a döu'a di.

Eri Sambata, s'a începutu siedintă prin căteva vorbo bine și bine simtite de toti ale lui Cogalnicenii. Tribunile erau pline de unu publicu intelligent care se acceptă la o alta vîjelia candu va veni proclamarea deputatului tieranilor din Vlașca. D. raportorul al sectiunei VIII arendu că nici o abatere dela lege, nici o calcare de forma, nici o necuvintă nu s'a făcutu la alegerea lui Boliacu, d. presedinte l'a proclamat deputat al Colegiului IV din jud. Vlașca, fără că lui sa fia în sala, și totă tribunele, mai totă cameră putem dice, au făcutu o explozie de aplaște, după care indată s'au și desertat tribunele de mai multu de jumetate din publicul care se vedea atrasu de interesulu a vedé ce se va întemplă candu se va proclama de deputat d. Boliacu.

Atât d. Cogalnicenii câtu și d. Boliacu s'au asediatu amendoi în centru.

Dupa acăstă s'au urmatu desbateri asupra alegerei altorui deputati.

Constatăm că pâna eri s'au proclamatu numai vre-o 15 deputati din causă multor discuțiuni cari se totu provocea și chiaru fără cause.

Putem asigură chiaru, că majoritatea în acăstă adunare legislativa va fi a centrului.

„Tromp. Carp.“

Varietăți.

** C. R. corpulu de ofițeri, din garnison'a de aici (Sibiu), pentru a aduce orei care vîtă în viață cea de altămintea destul de monotana din Sibiu, au îngrijit, că musicile militari să concerteze în fiecare Sambata, începându dela 7. ore seara, în sala dela „imperatulu Romanilor.“ Precatul scimus la acestea concerte militare suntu invitatii nobilii Sibieni fără deosebire de naționalitate.

Atheneulu român.

Primindu în tempulu mai din urma döuă broșuri din „Revistă mensuală“ a Ateneului român din București, ună din lună lui Iuniu, eara ceealalta din lună lui Augusto a. c. ne luămă libertate a împărăsi o. p. după cele ce amu aflatu într'ensele, urmatorele:

Scopulu acestei societăți, carea pôrta numele de Atheneulu român, este: 1) „A-si immobili cunoștințele prin lecturi, prin discuții, prin placide și conscientiose investigații asupra științei și adeverulni; 2) A propagă aceste cunoștințe prin broșuri, prin jurnale și publicațiuni periodice, prin lecturi și cursuri publice.

Idea cea sublimă din carea au esită Atheneulu și carea lu va

domină ne'ncetatu suntu cuvințele renumitului scriitoriu italianu Balbo, cu cari caută sa desetepe patriotismulu Italiei și sa pregătește steptarea libertăției: „Sa simu luminati și virtuosi, de voimă a deveni și remană liberi.“ Căci dice Revistă mensuală — „avenimentul realu și definitiv alu democratiei și libertăției nu este, nu poate fi posibilu intr'unu statu, unde instructia și moralitatea nu apare decâtăici colea în unele clase ale societăției.

„Unu popor carele nu este luminat și virtuosu, nu se poate guverna prin elu insusi și nu poate deveni, său de devine unu momentu, nu poate remană multa tempu liberu. Istoria întrăga a umanităției ne demuestra adeverul acestăi.

„Societatea e condusă de convictiunea cea mai tare și mai scumpă, cumca totă aspiraționile generoase ale unei națiuni se voru realiză ună după altă, de către va apăca cu o tenacitate convinsă și cu o energie nestramutata calea, carea conduce la lumina și virtute, la dezvoltarea inteligenției și la inobilarea înimei, și cu sfârșitul pasu, ce-lu face poporul în instructie și educatie, e unu pasu care-lu aproape de libertate și justitia.

„Petrungi de acestea adeveruri mai mulți dintre actualii membri ai Atheneului încă dela începutulu anului 1865, mai înainte de a se organiză în societate se intielesera pentru a se săli și a dă aventurelui unei miscări intelectuale mai intime în societatea română, pentru a începe în capitală și apoi a le propagă în totă tiéra lecturi publice, și la 28 Ianuariu 1865 anulu din trezii (Dlu Aurelianu) inaugura aceste lecturi în sală cea mare a ministerului instructiei publice înaintea unui numerosu și distinsu auditoriu.

„Acestea lecturi se continuă totă érnă cu unu succesu din ce în ce crescându; în ele se manifestă mai cu seamă idea: 1., A inspiră unu amoru convinsu și intelligentul alu naționalităției române prin studiulu faptelor gloriose ale istoriei patriei; 2.), A face apelul către fameie, pentru de a veni să-si dea contingentul său de ajutoriu și de impulsu Românilor în restaurația loru morală.

„In toamna viitoare, candu su a se reincepe lecturile publice, se realizează ideea, de a se organiză societatea „Atheneului român.“ La cei cari facuseră lecturi publice anulu precedentu sa adaugara și alte persoane de diverse specialități. Statutele Atheneului fură discutate și adoptate. Societatea fu instituită și se admise trei sectiuni în sinulu ei.

I. sectiunea științelor naturale, fizice și matematice.

II. Sectiunea științelor morale și politice.

III. Sectiunea de literatură și bellearte.

Fie-care sectiune — și are presedintele său și oficialii sei după specie și în adunare candu află de bine. Tote trei sectiunile insă formează o societate generală sub unu presedinte, o societate carea și are statutele cele carea să intr'unesce odata pre luna în seantia generală și a cărei scopu este, a propagă lumina știinției, artei și literaturiei în tiéra și între poporul și Asia alu ferici.“

* * (Feliuri imi). Unu compartimentu alu spitalului Colții, în care să cuprindeau salele de dissectiuni și autopisie, cabinetulu lui Dr. Copernitzki, în care erau o multime de piese foarte frumoase preparate pentru Muzeu, Amfiteatrulu, etc., au ars cu totulu în noaptea trecuta. Nu se știe cauza acestui incendiu, din norocire acestu compartimentu era asicurat. — Fabrică de prafu (lângă Ploiești), este în ajufulu de a luă o dezvoltare mare, proporționată cu nevoie de astădi. O comisiiune compusă de dnii Herkt, locotenentu colonelu de artilerie, Dabija, capitanu de artilerie, Berendei capitanu de geniu, Arionu, capitanu de artilerie și Iorgenu, ingineru civilu, fusese chiamata a se pronuuncia asupra planului acestei fabrici menită a da 100,000 chilograme prafu pre anu, lucrata de D. Berthonu, ingineru militariu. Într'acăstă luandu-se dreptu motorul aburulu, și comisii'a opinandu ca motorulu-apa, trasu din Prahova, aru puté costă mai putinu, o nouă comisiiune a fostu numita, care să mergă pe terămu să studieze lucrările ce suntu de făcutu, spre a se puté întrebuită în fabricarea prafului motorulu-apa. și de către cheltuielile ce acestea necesită, în adeveru suntu mai mici, și beneficiul lotu același. Comisiiunea acăstă, care a și plecat la Targușioru, se compune din dnii Dabija, capitanu de artilerie Peiu, capitanu de geniu, Pastia, locotenentu de artilerie și Iorgenu, ingineru civilu.

„Rom.“

Nr. 44—1

Edictu.

Elisavetă lui Nicolae Zernescu din Magura, legiuia sotia a lui Teodoru Rasianu din Sirne, care de doi ani a parasită cu necredinția pre legiuțulu seu barbatu — se provocea prin acăstă în terminu de unu anu dela datulu de josu, a se infâsișă cu așa mai sicuru înaintea subscrișului Scaunu Protopopescu, căci la din contra — procesulu matrimonial asupra-i pornită — se va decide să în absență ei, în sensulu SS. canone bisericesci. Dela Scaunulu Protopopescu alu Branului. Zernescu 1 Oct. 1866.

I. Metianu, Protopopu.